

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 14. Erat eiiciens. Insistebat Christus eiectioni dæmonis ex anima, qui cum ipsis muscis sit importunior, vocatur Beelzebub.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

diabolus in homine residet turbatus à hemines fed omnia parent ad nutum, nullus prodir inimicus: quid commoveretur? Apud Arabes, alioque infideles in pace sunt omnia, quæ possidet, corpus, anima, sensus, potentia, curæ, cuncta diabolus obediunt, in nullo refragantur nulli offendit inimicum, nec inimici vestigiū, nō eruct, non Evangelia, non ecclesiasticas, non Sancto- rum reliquias, dormit quietus: unde in pluribus eorum, quorum integrum perfectumque diabolus habet dominū, quasi in proprio demoratur palatio, facti sunt ut vile luxuriam ac spūci- tiam fuisse, nihil ei provocat nauseam, deterret nihil. Hinc apud illos tot vigeat præstigia, tot pythones, & sagæ, tot cum diabolo et intructis nefandissimis. Apud Christianos autem singulis diebus conclamatur ad arma, corā cruce, Euan- gelis, quorum filitur verbi, fidei Catholice con- fessio, item & peccatorum, quotidianæ cōfessiones, sonus campanarum benedictarum, aspersio aquæ lustralis, Sanctorum reliquiarū diabolo classietem intonant, dormienti. His turbatur, furit, exardet, cis, proliet, torquetur & qui latebat, detegitur

pmis, quanto longius abest, ad animæ possessione, tanto patet eū corpus vexare severius. Exem- plo tibi sit Iob, Stagyrius, alijque plures, quoru supra meminimus. Sit igitur conclusio: hoc esse principale dæmonis studium ut animas sibi possideat. Nihilominus aliquando permittit Deus, ut conslet, quomodo possideat animas, & quid in illis operetur, ut corpus invadat, & spectemus quid in illo operetur, quam severe illud exer- ciet, eueirat, cōringat, collidat, &c. Seu uero quoque eadem proportione, perpende Christi hoc esse intentum principale, diabolica animas libe- rare potestate, quæ per peccatum Dominus oc- cupat: ut autem nobis sit perspicuum quid in animarum opereat liberatione, sapienter agit, de liberatione corporum, quæ diabolus occupat, illumque exterminat, quo probet se animarum esse liberatorem, ex eo quod se corporum luct- clatius ostendat esse liberatorem.

§. 14. Erat eiciens, Inissetbat Christus eie- ctioni demonis ex anima, qui cum ipso muscu sit importunior, vocatur Beelzebub.

Hinc ratione scies, docet D. Th. rur maxi- me fuerit constitutus, & opportunus, ut 3. p. q. 44. Christus præ cæteris mirabilibus se suis immederet & frequentius deo omni de corporibus eiectioni. In huius confirmatione ratione addu- cit, quæ ad amissam expendi D. Aug. differens de Christi miraculis; Si ponat, ex necessitate re- quiri quod Christus miracula patret, ut illis ad fidem viam præfaceret, quæ de seipso prædi- cabat, & quæ nobis de illo habere conuenit. Quis autem est fidei nostræ primarius articulus? Quod Dei filius in mūdū uenerit, redemptor, uinificator saluator, & restaurator animarum. Non in- quemodō hoc cognoscimus, nos qui res cog- noscimus, oentior in ministerio corporali sex operibus, quæ fecit in eorū salutem mūdū. In eū finem tribuit vitam corporum, ut resusci- tant, oculos cæco, gressum claudis, membra dis- torta seu luxata restituit, &c. Hæc enim, quarum D. Aug. arbitratis magi esse ponderis? Nū hæc principalis ab eō in eia creditis? Nequaquæ hæc enim omnia secundum suum & palea, quæ car- nē tāgunt quæ circa corpus sunt: sic enim Deus Naxæ præcepit altitū, in clamarū: *Glama. Omnis ca- ro sanū. Et omnis gloria eius, quasi flos agrī. Exi- gnum quid est sanitas corporalis, quæ David uo- lam eiecit: *Vanū salū hominis: tam debilis, & languens, ut ad minimū folis radium dissipetur.**

Salus

53. Hoc omnibus innotescit ex eo, quod apud hi- storiographos est in confesso. Choro intererat hæc dominica tertia quadragesimæ filius ille perditionis Lutheri: sub cæca tū aliis Religio- sis, sicut de anti inter filios Dei cuius iam & anti- mæ & corpus diabolus possederat, nec tamē illā mansionis iuxta signa demonstrabat, ita ut nullis id omnino sciret: cuiq; à Diacono, præfens cā- taretur. Euangeliū erat: *Iesus eiciens demonium* & illud erat: *mutū*. Nefarius spiritus, qui Luth- rum, inuaserat, horum uerborū, coactus con- tupto furere coepit in terrā hominem prostra- uis, ore spumans, uoce beati elicit; & exclama- uit: *Non sum ego, non sum ego*, quasi diceret: Non sum ego ille, qui huc intiam, ut Lutherus claudā os, lingua præpediam organum, uelut hic dæ- mon Euangelicus: & ueritatem rei probauit: e- uentus, illum etenim loquacem adeo, linguaque reddidit disolutum, ut in hæc usque tempora blasphemæ perseueret eius damnæ iniquitatis.

VII. Hoc est, quod asserit D. Vincent. in Contra- cohibere Regis Ioannis, alijque plurimis lo- cis, multos in mūdū spiritū laborare, qui tales esse non agnoscuntur: sicut etenim pacatus dra- bolus, nec corpora carrixef dilatat. In quibus autē suem illos perturbet, si ut proprios possideat, & quidquid habeat, pacifec se possidere congau- deat, animam, corpus, sensus, cogitationes, opes, actiones? Ne creditis ex corporis diuexaric- re, colligi animæ quoque possessionem, imo, iux-

Salus quæ reddita est homini, quanti temporis fuit? Vltus oculorum infirmus est qui pulueris afflatu obtenebratur. Ipsa vita quid est, quærit D. August.?

Fac. 4. 15. Audi D. Iacobum Apostolum, quam hoc tibi exponat euidenter: *Qua est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterrimabitur.* Hoc concessio, quid cogitas (petit D.

D. Avgvs. Augustin.) esse mortuum ad vitam reuocari eundem reuocare vaporem, qui eadem nunc quæ prius facilitate sit dissipandus: *Quod ergo illius hominis corpori reddita est sanitas, reddita verbis Domini. Tom. 10.*

Ser. 42. 44. de verbis Domini. Tom. 10. *Est nonnulla diuinitas vaporis.* Eodem pede progreditur, de corporis oculis, illos ne velut in homine præcipuum existimes, quod latius explicat ex historia Tobie. Sit igitur hoc certum, Christi hanc intentionem non fuisse principalem; salutem, vitam, bonamque corporum nostrorum dispositionem elargiri: nimis etenim eius vileceret intentio. Cum autem illa præcipua non esset, non eam omnibus tribuit suis ipse miraculis, sed tantum quibusdam, id quæ premente necessitate, vt quatenus ea in corporibus operando, ad animarum medendum languoribus, se venisse declararet: vt autem hoc erat reliquis principalis daemone, per peccatum animas possidere, frequentissima hæc Christi fuisse miracula, daemones corporibus extricare, idque in totius populi Synagoga, vt per hoc nobis explicaret hanc sui aduentum esse rationem, vt diabolum pariter expel eret animabus, quodque suum hoc esset & officium & exercitium. Hoc innuit D. Lucas, (vt notat D. I. hom.) dum ait: *Erat Iesus eiciens daemones.* Verbum hoc (erat) quod præteritum imperfectum, nondum perfectum, actionem significat continuatam, quam ille faceret: fecerat, & erat iacturus: *Significans eiciens frequentia.*

D. Tho. Ser. 2. in ius Demonicæ. *Significans eiciens frequentia.*

37. Expendunt SS. Patres, quod aliam Theologiae terminis, eiusdem facile princeps D. Iohannes, mysterium exponens incarnationis filij Dei, eodem vsus fuerit verbo: (Erat) non semel, sed quater, quo doceat, numquam Patrem in diuinitudinis à filio generando destitisse, quæ semper producebat, nec momento cessabat à producendo: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deum erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum.* Nota monet D. Ambrosius, quod non incōsideratè quater posuerit verbum (Erat), vt cōfundat hæreticos, qui docebat, & docturi erant, quod **Gratian.** aliquo tempore, filius Dei non fuerit, eius negantes æternitatem: *Erat, inquit etiam, erat, erat; Ecce quater, erat: et inuenit impius hæreticus, quod*

hoc non erat? Imò D. Ambrosius notans illud Euangelistæ: Quod erat in principio, ait. Indefinitè dicitur, quod quidquid excogitauerit, erat filius. Et optime D. Cyrillus. Erat per se, indeterminatè prolatum, nullam unquam terminis circumscribitur. Nates igitur quod dicit Euang. Erat Iesus eiciens daemones. Numquam desistit Christus à mouendo bellum diabolo, semper eum eiciebat. Hoc secum detulit munus, illa descendit intentione, & à primò purissimè intra virginalia viscera conceptionis momento vsque dum in eum spiritum exhalaret huic operi semper adlaborauit, de quo vates Isaias: Ecce opus illius coram illi. Mox vt in mundum per humanæ generationis lineam carnem indutus venit, Patrem alloquitur: Tunc dicit ecce venio. Quasi in stadio sese effrensus pugnaturus, deuctum sive diabolum, eundem de mundo, & toto humano genere, quod sibi occupat expulsurus. Ad hoc natus est, huic toto vitæ decursu, vires intēdit, huc sua direxit opera, quæ viuens afflicta, & poenas quas moriens patiebatur. Huius veridicum signum erat illud Christo frequentissimum miraculum in omnium hominum oculis, hunc tyrannum oppugnare: Erat Iesus eiciens daemones. Hoc illi quotidianum erat exercitium, sit quoque tuum anima tua expellere daemone incessanter. Miles qui præsidium præest, contemnit hostibus adeo furiosis, vt nunquam ab impugnando desistant, nunquam exant arma, & semper aduertunt sollicitum, totis aggrediantur viribus, tenetur perpetuas agere vigilias, quo resistat inimicis: & non quod semel eas fugam capessere compulerit, id eo steterit somnolentus, si semper falleris, si credas diabolum vno commisso proteritum hō fatigari, semper enim insidias struit, semper animam lædit: & semel repulsus, iterum, & iterum, imò millies reuertitur, tantoque leniori restat bellum impetu, quanto vires tuas animosque sentit in resistendo fortiores. Commodè Christus hoc indicauit: vt enim tyrannus hinc suo se frenit erectum castro, rapitur leone ferocior, copias renouat maiores, iterumque repetit certamen animosior.

Hinc illa D. Gregorij doctrina: *Antiquus hostis quo volentius vincitur eo nobiscum ad insidias ardentius insigatur.* Patet in Iob euidenter, cum eum primian repulisset ex Sabæis impetum, direptis scilicet bobus: alio recurrit igne videlicet caeli, quo gregem cōsumpsit, ardentior, hoc quoque superato, deno reuertitur per Chaldaeos, fures camelorum: hoc quoque irrito conatu, veterum turbibus inflatus adit, quibus & domum totam.

toramque sobolem eadem sepelit ruina; hoc quoque delusio, non abiicit animum sed magna mulieris, eiusque contumelias instructus reparat certamen; cumque nec his cederet Iob in arena victor: viri sociat sibi armaque familiares, qui fingunt suis, ut acutissimis lanceis cordis viscera lancitentur. Hoc autem est osibus aeris consistere, ut Dominus ad Iob. *Offa eius quasi fistula*

ari, tentationis enim peruersaque, quibus te oppugnat, suggestiones, quibus velut osibus, suas alligat vires, as imitantur, quæ ut nec flectuntur, ita nec bello fatigantur.

Hinc rationem capies, cur Iudæi diabolum vocent, ut ex Euangelio patet Beelzebub. Erat Beelzebub, ut aduertunt D. Hiero. & D. Thom. principale idolum Accaronitarum & Philisthincorum. Exo. titm, ut Regum historias legenti patet, illoque nomine passim colebatur, quod significat: *Dens muscarum*, vel *Dens habens muscas*, vel *Dens musca*. En quali nomine insignitur, Deum vacant muscarum: quia ad copiosissimum sacrificiorum sanguinem, quæ dæmoni litabantur, copiosissimus muscarum numerus aduolabat, quibus altare & ipsum idolum foedè replebatur, hæc quoque ita delectabatur foeditate diaboli, ut ab illa sic se vocari sibi gratularetur Iderico Iudæi, (teste D. Hier.) hoc nomen diabolo imponerent, Beelzebub: quia rebus foetidis, & male offentibus recreatur, & stuporem inducit vehementissimum consistere quam putridis, inhoneis, & foetibus diabolus voluerit honorari, ab illis, qui se ut Deum adorabant. Merito vocatur à Deo hæc aliisque Scripturæ locis *Spiritus immundus*: quod communi nomine ab Euangelistis decoratur, ut & Zachar: quia cæcis Gentilibus præcipiebat, qui pro Deo diabolum colebant, sibi facta facerent cæremoniis horrendis, & immundis de cubus D. Augu. & ibidem Vinez agens de Deo Priaporem honorabant: *Deum facundiam*: congruentius, inquit, illum vocarent *Deum foetentis*: Erant enim adeo execranda, quæ Priapi festus fiebant, ut illi ipsi qui præsentem aderant, pudere confunderentur.

Quinimo ad nostra vsque tempora, constat, ex Indicis historiis, quæ hæc tempestate nouiter sunt inuentæ, quam absurdis, immundis, horridisque rebus misceri sibi dicata sacrificia diabolus imperaret. Sicut enim modò Domini præceptum est, ut qui eius nomum id est Ecclesiæ per baptismum ingrediuntur, ut & Sacerdotes, & Episcopi sui ministri, inungantur, nec non & consecrentur Deo sancto, expresso de purissimis, mundissimis & salutiferis oliuis, & odora-

tissimo pariter balsamo; sin iliter & diabolus, Dei summa, præceperat ut qui se eius dicabatur cultui, Sacerdotes inferiores & superiores vngerentur oleo de foetissimis, immundis, maximeque venenosis serpentibus eliquato; bufonibus, diatombus, araneis, centipedibus, millenis muscis: de quibus fuscæ Acosta qui regiones illas per-

In histor. Indorum l. 3. ca. 16.

stravit. Quæ non audimus, non intelligimus in ipsi processibus, quos intendit S. Officium aliquæ iudices magis & maleficis, quæ, inquam ab illis immundus ille reposeat spiritus, dū illos in cultum suum suscipit conseruatque præstigiatores? Audit horrenda sunt, & quæ vix ipsa patitur imaginatio sese illis offert sub figura capri spurcissimi, &c. adorandum. Hinc dicit, quæ ille sit, quæ illius sicut qualitates, qui foedarum multitudina muscarum aduolantium se coli posse gloriabatur, in tantum ut Deus muscarum vocari dignaretur, qui non nisi inter spurcitas foedæque vnat, illasque in seruis suis videri præcipiat. Deinde & Deus musca vocabatur (inquit D. Hier.) hoc enim significat Beelzebub, quod Septuaginta interpretes expresserunt, qui vbi Hebraeus habet *Beelzebub*, legunt ex Græco *Dens musca*. mirò enim modò congruit hoc nomen diabolo. Primum quia foeditus est: *Musca autem dicitur propter immunditiam*, & omnia inquinat quocumque adolat sicut musca, de qua sic Spiritus S. *Musce morientes perdunt suauitatem vnguenti*. Si lancem habeas condituris oppletam, cadetque musca in illam, pariet tibi nauseam; Cum ergo sit anima tua vas pretiosum, & Dei palato cibus gratissimus, si per culpam in illam incidat diabolus, misceat omnia.

Eccles. ca. 10. 10.

Secundò: proprium scribitur muscæ, esse importunam, quæ mordere, & pungere nunquam desistat, vultum sole venustiore impetit, & oculos vino pulchriores molestat, & vix ea hæc expulens, quin illac denudò reuertatur: quod si muscario abegeris, quam primum, continens manum, adest illico, & ferit acutiùs vbi te vulneris dolor excruciat. Tale agnosce diabolus, qui nunquam oppugnare cessat, semel, bis, tertio, redit præsertim si te videat quadam animi passione laborantem. Si hoc igitur perpetuū sit eius studiū, citaque propensior, si nunquam animam cesset oppugnare aut arma deponat, nunquam tibi intermitendum quin semper & accedentem repellat & pungentem eicias gratia muscario. Ne quæ forquæ peccata confessus es & ià à te repulsum esse longius arbitraris, tua cesset diligentia, feruor que tepescat: vix enim à pedibus confessorij

Hieron. Baptis. de Lauza Tom. II.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

